

La nabilona, un cannabinoide sintètic oral, no és més efectiu que la dihidrocodeïna en el tractament del dolor neuropàtic crònic

Frank B, Serpell MG, Hughes J, Matthews JN, Kapur D. [Comparison of analgesic effects and patient tolerability of nabilone and dihydrocodeine for chronic neuropathic pain: randomised, crossover, double blind study.](#) BMJ 2008; 336: 199-201.

Comparació dels efectes analgèsics i de la tolerabilitat de la nabilona i la dihidrocodeïna per al dolor neuropàtic crònic: aleatoritzat, creuat, doble cec.

El paper dels cannabinoïdes en el tractament de les malalties neurològiques i en el control del dolor té un indubtable atractiu per la comunitat científica i la població en general, encara que l'evidència científica disponible sobre els seus potencials efectes beneficiosos i la seva tolerància no és molt extensa. Una de les dianes terapèutiques proposades és el dolor neuropàtic crònic.

En aquest estudi foren seleccionats pacients amb criteris de dolor neuropàtic crònic de les consultes externes hospitalàries de tres unitats del dolor en el Regne Unit. Tenien entre 24 i 84 anys (mitjana d'edat: 50 anys), preïen una dosi estable d'analgèsic (excepte dihidrocodeïna).

Assaig clínic comparatiu amb assignació a l'atzar, doble emmascarament, i creuat, de 14 setmanes de durada. L'assignació aleatòria va dividir els pacients en dos grups de 48 individus cadascun, per assajar dihidrocodeïna o nabilona durant 6 setmanes en dosis ascendents. Per a la dihidrocodeïna, des de 30 mg fins a 240 mg. Per a la nabilona, des de 250 µg fins a 2 mg. Després d'aquest període, i 2 setmanes de rentat, els pacients de cada grup van rebre l'altre.

RESULTATS PRINCIPALS

La dihidrocodeïna va mostrar uns resultats d'eficàcia analgèsica significativament superiors a la nabilona, encara que un petit nombre de pacients va respondre bé al cannabinoide. Nabilona només va ser superior, significativament, en el domini del benestar físic de l'escala SF-36, encara que la rellevància clínica d'aquesta millora és escassa. Els efectes secundaris d'ambdós fàrmacs no van ser importants, sent el restrenyiment i el cansament els més freqüents per a la dihidrocodeïna. La nabilona, tot i ser utilitzada com antiemètica, presentava taxes més elevades de nàusea.